

حکایت مردی با موى پافته

زهرا استگوی

حالا اصلاً چرا یک نویسنده آمریکایی باشد اینم که چنین داشته باشد؟ خانم بول باک فرزند یک مبلغ مذهبی بوده و حدود ۴ سال در چین زندگی کرده است. داستان هایش هم در همان سرزمین می‌گذرد.

خاک خوب قصه زندگی «ونگ لانگ» است؛ زارع فقیری که در یک دهکده زندگی می‌کند و همه چیزش از خاک است. دیوارهای خانه‌اش را با خشتم ساخته بود که خاکش را از زمین مزرعه خودش کنده و سقفش از پوشالی که بازهم از مزرعه خودش به دست آمد. زمین و خاک همه چیز وونگ لانگ است. حتی اگر او بمیرد این زمین است که باقی می‌ماند.

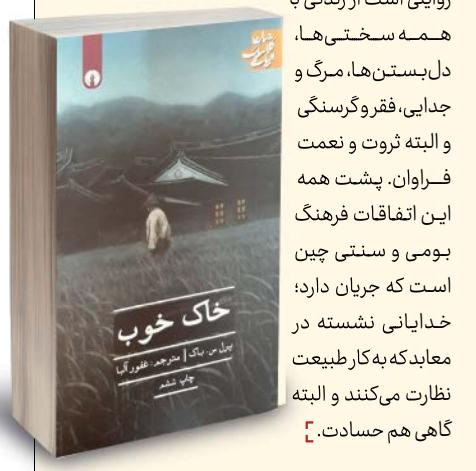
در آغاز ازستان، نویسنده جزویاتی حیرت‌انگیز نشان ماند؛ لحظه کارکردن روی زمین، حرکات بدن هنگام شخمنمودن و لباس‌های خوب از عرق که به تن رسیده. همه چیز در آرامش فور فته و نظم طبیعت حرف اول را می‌زند اما موقع خواندن شما منتظر آن ضربه‌ای هستید که همه چیز را به هم بریزد. این ضربه را هم طبیعت وارد کنید.

در طول داستان زندگی این آدم‌ها چنان با محیط آمیخته است که خوشی و ناخوشی‌شان رازمین و آسمان معین می‌کند. بارش باران یا خشکسالی، سیل و خرابی با زمین‌هایی پریار. در کشور اتفاقاتی می‌افتد، جنگی شود، انقلاب رخ‌می‌دهد اما برای ونگ‌لانگ فقط زمین همیت دارد. همه دردهایش شفای پیدامی‌کند. فقط کافی است در شیارهای زمینی دراز بکشد و پاهایش رطوبت ای، خاک تا به شکم زده، احی، گند.

همین طبیعت است که ونگلانگ را فقیر می‌کند، بسیار
حقیر او مجبور به کارهای می‌شود که دوست ندارد اما
هیچ چیز ثابت باقی نمی‌ماند. وقتی می‌خواهد دخترش
را به کنیزی بفروشد، کسی به او وعده می‌دهد؛ وقتی
ژوپتمندان ژوپتمندتر شوند و فقیران فقیرتر، همه چیز
غیری خواهد کرد و این اتفاق مثل یک چرخه بی‌پایان

اگر عناوین و جایزه‌های کتاب برایتان مهم است باید بگوییم خاک خوب برندۀ جایزه پولیتزر هم شده. این کتاب

روایتی است از زندگی با همه سختی‌ها، دل‌بستن‌ها، مرگ و جدایی، فقر و گرسنگی و البته ثروت و نعمت فراوان. پشت همه این اتفاقات فرهنگ چینی و سنتی چین است که جریان دارد؛ خدایانی نشسته در معابدکه به کار طبیعت نظارت می‌کنند و البته کاکاهی هم حسادت. [۵]

چطور مامور سازمان اطلاعات آمریکا یک داستان درباره شیوع ویروس های تعریف می کند

تو طئه آمر پکاپی

کشورهای آمریکای جنوبی است. او با شکستن پرکردگی دندان و سرفه کردن به عنوان ناقل، باکتری طاعون را وارد جامعه می‌کند و می‌داند به زودی آدم‌های زیادی خواهند مرد.

او اماده همین مسیر آدم‌های رامی بینند و دوست‌شان
می‌دارد و یک‌بار هم تلاش می‌کند خانواده‌ای را که
پسرچه‌شان با او دوست شده بودند نجات دهد و با
سختی‌های زیاد خود را چنگ سازمان می‌رهاند. آقای
هادسن اماده‌گر نمی‌تواند زندگی کند. او مدام مسوک
می‌زند و مدام مسوک‌هایش را دور می‌بزد. می‌ترسد
آدم‌ها را دوست بدارد، می‌ترسد به کسی نزدیک شود
و خلاصه یک عمر زندگی نمی‌کند. او حالا در پیری دارد
این‌ها را برایمان تعریف می‌کند و حکایت‌ها دارد از
روزگار جوانی‌اش. احتمالاً می‌پرسید چرا کسی جلویش
رانمی‌گیرد و می‌گذراند هرچه هست و نیست را بگوید.
سوال‌تان درست است اما سخت نیست که ایک انگ
عدم تعادل روانی و متهمن کردن طرف به دیوانگی حتماً
کار را خیلی راحت می‌کند. البته آقای هادسن می‌گوید
یک تعهد ۲۵ ساله داده بود که تا مدت مشخص شده
در براره این اتفاقات حرف نزن و حلالهم و قوش گذشته
دیگر.... توی این دنیای شلوغ که هرکسی ساز خودش
رامی‌زند و قدرت حرف اول رامی‌زند، چه کسی حرف‌های
یک‌پیغمدر امی‌شنود. آن‌هم حرف‌هایی که بیشتر شبیه
خیال پردازی و بافتون رشتنه‌های سیاه یک کابوس به هم
در عالم پیداری است!

آقای هادسن می‌رود مصاحبه برای گرفتن این شغف
متاسفانه رد می‌شود. بله، خیلی دردنگ است؛ آ-

باید جلوی اورابگیرند؟ او کم بی خیال شده که پس
می‌رسد. هادسن پذیرفته شده و قرار است به
زندگی را باشغل مورد علاقه‌اش شروع کند. او امانم
قرار است با نام وطن پرستی به وطن‌های آدم‌های
و به خودشان آسیب بزند. سازمان اطلاعات آ-

چند آزمایش از او می‌گیرد و بالآخر اختباش

می‌کند. آنها به کسی نیاز دارند که بدن سالمی داشته و خیلی زود به آنتی بوتیک‌ها و اکنیش نشان داده و سلامت خود را بازیابد. از همین جمله‌ها باید فهمیده باشید شخصیت اصلی داستان ما فاتحه زندگی اش خوانده شده است. هادسن در شرایط عجیبی قرار گرفته. ماجرا این است که توی دندان او را خالی کرده و در آن باکتری طاعون کار گذاشته و روی آن را روکش می‌کشند. در سمت دیگر دهانش هم در سه دندان آنتی بادی لازم را می‌گذارند.

از ویروس تا تحریم اقتصادی

«پسری در ساکرتوس» نوشته بروس مک‌آلیستر تک‌داستان عجیب و خاصی است که در مجموعه داستان کوتاه «نقشه‌هایت را بسوزان» منتشر شده است؛ داستانی که ترجمه و انتخاب خوب و دقیقی از آن را در اختیار ما قرار داده است. در این تک‌داستان نویسنده شخصیت اصلی خود را یکی از ماموران پیرسازمان اطلاعات آمریکا قرار می‌دهد. وی در حالی که خود را به دیوانگی زده تعریف می‌کند او و دیگر همکارانش چطور و با چه شیوه‌هایی طاعون، وبا و دیگر بیماری‌ها را در کشورهای که مورد نظر آمریکا بوده، مسری می‌کرده‌اند. او به دقت روایت می‌کند که دولت آمریکا وقتی قصد شکست اقتصادی یا ایجاد بحران داخلی در کشوری را داشته، این کار را با شیوع بیماری‌های ویروسی یا باکتریایی پیش می‌برد و در نهایت هم چگونه روش خود را تغییر داده است. فکر می‌کنید این روش تازه چه بوده؟ تحریم اقتصادی! من که موقع خواندن داستان کلی حیرت زده شدم و با چشم‌هایی که مدام از تعجب گردترم شد، به پایانش رساندم. راوی نشان می‌دهد آمریکا قصد ندارد دست از سر جهان بردارد. خود را بهترین کشوری ماند و از شیوع بیماری برای کشتن آدم‌ها تا فروپاشی کشورها و هر اتفاق دیگری را حق خود می‌داند. این کتاب هنوز با چاپ قدمی در بازار کتاب موجود است، حتی برای سراغش و بخوانیدش. همه داستان‌های مجموعه یک طرف و این داستان هولناک یک طرف دیگر.

